

свикнали на заповеди и покорство. Не забравяй, че ние сме ти равни. Ако беше успял бунта в Долна земя, преди търновския, днес други щеше да бъде цар...

Царят спря пред него, погледна го бързо и сведе очи. След това плесна с ръце. Двамата му телохранители влязоха. Той посочи към Добромира.

- Изведете го - рече с хладен и спокоен глас. - Ако болярът Добромир милее за живота си - утре ще напусне пределите на България.

И продължи да се разхожда.

Бледен от гняв, с дръзки проклятия, Добромир (напусна приемната). След него излязоха властелит Георги с боляра Матей.

Останалите мълчаха и чакаха изтръпнали. Най-после Асен застана и ги изгледа. В очите му, които бяха станали малки и кръгли като на змия, бледукаха зловещи пламъчета.

- Нима мислите, - каза той - че аз ще взема решенията си под болярски заплахи и насилия? Ако аз не се уверя, че това, което трябва да сторя, е справедливо и необходимо, как може да вярвате, че със закани ще ме принудите да направя нещо, което не искам? - и Асен се изсмя. - Изглежда, че твърде малко сте ме познавали. Но аз знам твърде добре тайните ви въжделения... Сърцата ви лежат в длантата ми... Малко да ви отпусна и всичката ни борба от пет години насам ще отиде на халест! Обзалагам се, че за власт сте способни дори да извикате ромеите... Защо беше мощна България при Симеона - бог да успокои благочестивата му душа - не знаете ли? Един истински мъж държеше в здравия си юмрук всички възли на държавните работи. Защо след смъртта му ромеите отказаха да плащат на българите данък? Подушиха хитрите лисици, че заедно с великия човек си е отидло и величието на